

Sygn. akt III KK 41/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Edward Matwijów (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puzkarski

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zbigniewa Siejbika,
w sprawie K. P. W.

skazanego z art. 291 § 1 kk i innych kk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 3 grudnia 2012 r.,
kasacji, wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 25 października 2011 r.,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego
z dnia 17 czerwca 2010 r.,

**1. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym,**

**2. zwraca K. P. W. wniesioną opłatę od kasacji w kwocie 450 zł
(czteryście pięćdziesiąt złotych).**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 17 czerwca 2010 r., uznał oskarżonego K. W. za winnego tego, że

I. „w okresie od 10 października 1997 r. do dnia 25 stycznia 2001 r. w L., przyjął uzyskane za pomocą czynu zabronionego, poprzez skopiowanie bez zgody producentów, programy komputerowe o łącznej wartości 79 894, 89 zł na szkodę niżej wymienionych firm:

1. M. C. - programy o łącznej wartości 65 639,20 zł, tj.:

WINDOWS 98 SE WGQHD-MJXJW-Y2W2D-BFFY4-MT738 szt. 2 o łącznej wartości 960 zł,

- OFFICE 97 PROFESSIONAL wartości 2.380 zł,
- SOFTIMAGE EKTREME 3.7 wartości 58 219,20 zł,
- WINDOWS NT Server Finał wartości 3.440 zł,
- WINDOWS 95 OSR wydanie drugie wartości 370 zł,
- DOS 6.22 o wartości 270 zł,

2. A. - programy o łącznej wartości 3 980 zł, tj.:

- ILLUSTRATOR 7.0 wartości 2.180 zł,
- STREAMLINE 3.0 wartości 400 zł,
- ACROBAT 4.0 wartości 1.400 zł,

3. S. Gmbh - programy o łącznej wartości 1009 zł:

- NORTON COMMANDER FOR WIN. 95 wartości 190 zł,
- NORTON UTILITIES FOR WIN NT 4.0 wartości 180 zł,
- NORTON COMMANDER PL. I GB wartości 100 zł,
- NORTON UTILITIES V 3.0 FINAŁ wartości 289 zł,
- PC ANYWHERE 32 for WINDOWS 95 and NT wartości 250 zł,

4. M. - programy o łącznej wartości 255 zł, tj.:

- MKS VIR 5.31 wartości 85 zł,
- MKS VIR 5.44 wartości 85 zł,
- MKS VIR 6.06 wartości 85 zł,
- ADH SOFT - program Czarodziej Faktur nr 1.1 wartości 305 zł, 8.WA

PRO program WF MAG wartości 240 zł, 9.NOVELL - programy łącznej wartości 7705,69 zł, tj.:

- NETWARE WWEB SERVER 2.51 wartości 1.205,93 zł

- NETWARE CONNECT 2.0 wartości 1.614,72 zł,
- NETWARE 4.11 wartości 4.885,04 zł”,

tj. dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 293 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności;

II. „w okresie od 22 lipca 2000 r. do 25 stycznia 2001 r. wytwarzał i wprowadzał do obrotu przedmioty służące do obchodzenia technicznych zabezpieczeń CANAL+ Cyfrowy w W. przed odtwarzaniem ich programów, tj. emulatory kart SECA -urządzenia zastępujące oryginalną kartę abonamentową - po cenie 80 zł za 1 sztukę”, tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 118¹ ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych /Dz. U. Nr 24, poz. 83/ w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 22 ustawy z dnia 9 czerwca 2000 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2000 r., Nr 53, poz.637) w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie powołanego wyżej przepisu art. 118¹ ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 22 ustawy z dnia 9 czerwca 2000 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do częściowego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz A. Soft Sp. z o.o. kwoty 305 zł., na rzecz Y. S.A. kwoty 61 zł., na rzecz W.- kwoty 240 zł., na rzecz MKS Sp. z o.o. w Warszawie kwoty 250 zł., na rzecz I. Sp. z o.o. kwoty 700 zł., na rzecz N. Polska kwoty 3000 zł. (trzy tysiące złotych);

VI. na podstawie art. 121 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 25 ustawy z dnia 9 czerwca 2000 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim

i prawach pokrewnych orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 pod poz. 1 (k.6 akt sprawy); w wykazie dowodów rzeczowych z k. 1437 akt pod poz. 1, w wykazie dowodów rzeczowych z k. 1515 akt pod poz. 1 oraz dowodów rzeczowych znajdujących się na k. 1651 i 1652 akt sprawy;

VII. na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 pod poz. 3;

VIII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzekł zwrot oskarżonemu K. W. dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 pod poz. 2, 4, 5, 7, 8, 12, w wykazie dowodów rzeczowych nr 2 pod poz. 1, 2 oraz zwrot S. K. dowodu rzeczowego znajdującego się na k. 1653 akt sprawy.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżony, który zaskarżył orzeczenie w całości i na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- 1) obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 1 § 1 k.k. poprzez bezzasadne skazanie oskarżonego za przestępstwo z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k.,
- 2) obrazę art. 167 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k. oraz art. 4, 7, 410, 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez powierzchowną, jednostronną ocenę dowodów.

Podnosząc powyższe dowody skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 25 października 2011 r., po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez oskarżonego

I. po uprzednim uchyleniu orzeczenia w zakresie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności i warunkowego zawieszenia jej wykonania zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że: 1. w ramach czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie I - szym uznał go za winnego tego, że daty bliżej nieokreślonej w okresie pomiędzy 30 czerwca 1999 roku a 25 stycznia 2001 roku w L. przyjął uzyskane za pomocą czynu zabronionego poprzez skopiowanie bez zgody producentów następujące programy komputerowe:

- Windows 98 SE WGQHD-MJXJW-Y2W2D-BFFY4-MT738, 2 sztuki o łącznej wartości 960 złotych na szkodę M.,

- Acrobat 4.0 wartości 1.400 złotych na szkodę A.,

- MKS VIR 6.06 wartości 85 złotych na szkodę M. sp. z o.o.;

2. orzeczoną za ten czyn karę pozbawienia wolności obniżył do 6 (sześciu) miesięcy,

3. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności za czyny przypisane mu w pkt I i II połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 (dwóch) lat;

5. uchylił rozstrzygnięcie o obowiązku naprawienia szkody na rzecz /.../,

6. uchylił rozstrzygnięcie o przepadku dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 pod poz. 3 i na podstawie art. 230 § 1 k.p.k. nakazał ich zwrot K. W.;

7. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy;

III. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20 (dwadzieścia) złotych tytułem wydatków postępowania odwoławczego.

Od tego prawomocnego wyroku kasację wniósł obrońca K. W.

Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. i art. 526 § 1 k.p.k. autor kasacji zarzucił kwestionowanemu rozstrzygnięciu rażące naruszenie prawa procesowego mogące mieć istotny wpływ na jego treść, a mianowicie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. poprzez niezasadne zaniechanie uchylenia wyroku Sądu Rejonowego z dnia 17 czerwca 2010 r. w zakresie dotyczącym czynu opisanego w jego pkt. II, wyczerpującego dyspozycję art. 118¹ ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych i umorzenia postępowania w tym zakresie, pomimo tego, że w dacie wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w L., karalność tego przestępstwa uległa przedawnieniu.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na sporządzoną kasację prokurator wniósł o jej uwzględnienie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego jest zasadna. Zgodzić się należy ze stanowiskiem skarżącego wyrażonym w kasacji, iż w toku postępowania odwoławczego doszło do mającej wpływ na treść wyroku, rażącej obrazy przepisów art. 439 § 1 pkt 9 i art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Zgodnie z pierwszym z powołanych przepisów Sąd odwoławczy, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia, uchyla orzeczenie wówczas, gdy zachodzi jedna z okoliczności wyłączających postępowanie, określonych w art. 17 § 1 pkt 5, 6 i 8-11 k.p.k. Sąd odwoławczy zobowiązany był więc, niezależnie od granic środka odwoławczego, do zbadania czy w odniesieniu do poszczególnych przestępstw przypisanych skazanemu nie nastąpiło przedawnienie ich karalności.

O ile kwestia zarzutów podniesionych w apelacji została rozważona przez Sąd odwoławczy w sposób szczególnie wnikliwie, o czym świadczy dokonana przez ten Sąd daleko idąca korekta ilościowa przypisanego oskarżonemu czynu w pkt. 1, o tyle Sąd ten niezależnie od granic środka odwoławczego, nie uczynił zadość przedmiotem swoich rozważań, czy w odniesieniu do przestępstwa przypisanego skazanemu w pkt. II wyroku Sądu I instancji nie nastąpiło przedawnienie jego karalności. Do rozważań takich Sąd odwoławczy zobowiązany był faktem, że czas popełnienia tego przestępstwa został ustalony w sprawie w okresie od 22 lipca 2000 r. do 25 stycznia 2001 r.

W świetle okoliczności sprawy nie budzi wątpliwości fakt, że K. P.W. został oskarżony, a następnie skazany za wytwarzanie i wprowadzanie do obrotu przedmiotów służących do obchodzenia technicznych zabezpieczeń, a więc za czyn wyczerpujący dyspozycję przepisu art. 118¹ ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. Nr 24, poz. 83 w wersji pierwotnej).

Przepis art. 118¹ ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 22 ustawy z dnia 9

czerwca 2000 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2000 r., Nr 53, poz. 637) w zw. z art. 4 § 1 k.k. penalizując czyn skazanego K. W., przewidywał za jego popełnienie karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienie wolności do lat 3.

Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 25 października 2011 r. zmieniając wyrok Sądu pierwszej instancji, nie dostrzegł jednak, że w odniesieniu do popełnionego przez skazanego w okresie od 22 lipca 2000 r. do 25 stycznia 2001 r. czynu, a zakwalifikowanego z art. 118¹ ust. 1 prawa autorskiego zagrożonego karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 3, zgodnie z dyspozycją art. 101 § 1 pkt 4 i art. 102 k.k. zaistniała negatywna przesłanka procesowa związana z przedawnieniem karalności tego przestępstwa. Zaistnienie tej negatywnej przesłanki procesowej stanowiło okoliczność wyłączającą prowadzenie postępowania karnego, określoną w art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, że w postępowaniu Sądu odwoławczego – w wyniku rażącego naruszenia wskazanego przepisu prawa – doszło do uchybienia określonego w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. implikującego konieczność uchylenia zaskarżonego kasacją wyroku i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Z uwagi na konieczność dokonania dodatkowych rozstrzygnięć, nie było możliwe wydanie w postępowaniu kasacyjnym orzeczenia bezpośrednio korygującego tylko podniesione uchybienie.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.